МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Економічний факультет

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції

МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ НАУКОВІ СТУДІЇ 2026

10 квітня 2026 року

м. Кропивницький, Україна

Сербінова А. О. – здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня Херсонського державного аграрно-економічного університету

Башинський І. А. – кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного управління, права та гуманітарних наук Херсонського державного аграрно-економічного університету

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ: ІНСТРУМЕНТИ, ВЗАЄМОДІЯ ТА ВИКЛИКИ ВОЄННОГО ЧАСУ

Цифрова трансформація публічного сектору в сучасному світі є не просто технічним оновленням застарілих бюрократичних систем, а докорінною зміною логіки державного управління. Перехід від складних паперових процедур до зручних, швидких та прозорих цифрових сервісів допомагає державі бути ефективною та сучасною [1].

В Україні цей процес набув стратегічної ваги, перетворивши цифровізацію на системний інструмент модернізації публічної влади. Ключовим архітектором інституційних змін у сфері цифровізації в Україні є Міністерство цифрової трансформації, діяльність якого виходить за межі класичного галузевого відомства. Успіх реформ значною мірою зумовлений впровадженням інституту CDTO (Chief Digital Transformation Officer) – профільних заступників з цифрового розвитку в органах виконавчої влади та місцевого самоврядування. Для їхньої підготовки створено освітню екосистему CDTO Campus, що дозволяє формувати нову генерацію управлінців на основі європейських стандартів. Нормативно-правовий

фундамент цих процесів закріплено у Стратегії цифрового розвитку інновацій до 2030 року (WINWIN) та Плані цифровізації державних послуг до 2026 року, який передбачає ліквідацію паперових процедур у 25 органах державної влади [2].

Успішна реалізація таких масштабних змін потребує не лише нових законів, але й подолання цифрового розриву та підвищення рівня обізнаності громадян. Саме тому важливим кроком стала взаємодія влади з суспільством через розвиток цифрової грамотності на платформі «Дія.Освіта». Навчання базовим навичкам та роботі з інноваційними технологіями створює міцне підґрунтя для того, щоб перевагами цифровізації міг скористатися кожен українець, незалежно від віку чи регіону проживання.

Усі ці стратегічні управлінські рішення на практиці реалізуються через конкретні цифрові продукти, головним з яких стала екосистема «Дія», яка станом на кінець 2025 року охопила понад 23 мільйони користувачів. Україна стала першою державою у світі, що легалізувала електронні паспорти на рівні з паперовими. Крім того, інтеграція штучного інтелекту в роботу «Дії» (зокрема запуск ШІ-агентів) дозволила автоматизувати понад 52% звернень до служби підтримки. Це трансформувало традиційну модель надання послуг у проактивний персоналізований сервіс, де цифровий асистент здатний допомагати громадянам через звичайні голосові або текстові команди [3].

Однак швидка робота електронних послуг була б неможливою без надійної внутрішньої інфраструктури – системи безпечного обміну даними між державними реєстрами «Трембіта». Впровадження оновленої версії «Трембіта 2.0» забезпечило підключення понад 176 реєстрів та обробку мільярдів транзакцій. Нова архітектура системи не лише підвищила рівень захисту персональних даних через фіксацію кожного випадку перегляду інформації посадовцями, але й стала кроком до глобальної взаємодії. Система підтримує міжнародні криптографічні алгоритми, що забезпечує

транскордонний обмін даними та готує Україну до інтеграції з європейським регламентом цифрової ідентифікації eIDAS 2.0 [5].

Окремим, чи не найважливішим аспектом цифровізації стала адаптація публічного управління до викликів воєнного часу. В умовах повномасштабної агресії цифрова інфраструктура дозволила зберегти безперервність управління навіть за умов фізичного руйнування адміністративних будівель. Держава оперативно розгорнула спеціалізовані сервіси: реєстрацію пошкодженого майна через програму «єВідновлення», автоматизацію виплат для внутрішньо переміщених осіб (ВПО) та актуальні мапи укриттів. Завдяки таким рішенням, цифрові інструменти стали критичною платформою для взаємодії між постраждалими громадами, місцевою владою та громадянським суспільством, забезпечуючи швидку реінтеграцію та прозорий розподіл допомоги [4].

Проте концентрація величезних масивів даних у цифрових системах неминуче породжує нові загрози. Тому невіддільною складовою діяльності органів влади стала розбудова стійкої системи кібербезпеки критичної інфраструктури. На практиці це означає, що кожен стратегічно важливий об'єкт отримує власний паспорт безпеки із чіткими правилами захисту, а національна система CERT-UA забезпечує постійний моніторинг та миттєве реагування на будь-які кіберінциденти [5].

Підсумовуючи, варто наголосити, що в сучасних українських реаліях цифрова трансформація органів публічної влади набула екзистенційного значення. Інноваційні технології управління трансформувалися із сервісної функції у головний інструмент виживання держави та стійкості територіальних громад. Тому продовження курсу на комплексну цифровізацію є критично необхідним для збереження ефективного управління в умовах війни та закладання міцної бази для масштабного повоєнного відновлення.

Використана література

1. Атамонова Н. В., Луняченко І. І. Про питання цифровізації публічного управління в Україні. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2024. Вип. 68. URL: https://www.vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc68/3.pdf (дата звернення: 09.04.2026).

2. Бречко О. В. Вплив цифрових трансформацій на сферу публічних послуг. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2024. № 1(326). С. 199–207. https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-326-33 (дата звернення: 09.04.2026).

3. Mamediieva G. Ukraine's Digital Transformation: Innovation for Resilience. *Harvard Center for International Development : CID Voices Blog*. 2025. URL: https://www.hks.harvard.edu/centers/cid/voices/ukraines-digital-transformation-innovation-resilience (accessed 09.04.2026).

4. Matveieva O., Mamatova T., Borodin Y. et al. Digital Government in Conditions of War: Governance Challenges and Revitalized Collaboration between Local Authorities and Civil Society in Provision of Public Services in Ukraine. *Proceedings of the 57th Hawaii International Conference on System Sciences*. 2024. P. 2002–2011. URL: https://surl.lu/pcvzgf (accessed 09.04.2026).

5. Serhiichuk L. Digitalisation of public administration under martial law in Ukraine and the case of Smart City Kyiv. CERIDAP. 2025. No. 2. DOI: 10.13130/2723-9195/2025-2-70. URL: https://ceridap.eu/digitalisation-of-public-administration-under-martial-law-in-ukraine-and-the-case-of-smart-city-kyiv/ (accessed 09.04.2026).